Fredag den 18. december 2020

P9_TA(2020)0384

Forværringen af menneskerettighedssituationen i Egypten, navnlig sagen vedrørende aktivisterne fra Det Egyptiske Initiativ for Personlige Rettigheder (EIPR)

Europa-Parlamentets beslutning af 18. december 2020 om den forværrede menneskerettighedssituation i Egypten, navnlig sagen om aktivister fra Det Egyptiske Initiativ for Personlige Rettigheder (EIPR) (2020/2912(RSP))

(2021/C 445/21)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til sine tidligere beslutninger om Egypten, navnlig beslutningen af 24. oktober 2019 ([1]),

— der henviser til EU-Udenrigsrådets konklusioner fra august 2013 og februar 2014 om Egypten,

— der henviser til erklæringerne fra EU-Udenrigstjenestens talsmand for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Egypten, navnlig erklæringen af 21. november 2020 om nylige anholdelser af menneskerettighedsaktivister,

— der henviser til den erklæring om Egypten, som FN's højkommissær for menneskerettigheder fremsatte den 20. november 2020,

— der henviser til FN-eksperternes opfordring af 27. november 2020 om løsladelse af egyptiske menneskerettighedsforkæmpere, der blev fængslet efter et møde med diplomater, og til eksperternes erklæring af 7. december 2020 om beslutningen om at løslade tre ledende medarbejdere i det egyptiske initiativ for personlige rettigheder (EIPR) mod kaution,

— der henviser til FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang af Egypten fra maj - 2020,

— der henviser til den fælles erklæring af 13. maj 2020 fra FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC), Verdenssundhedsorganisationen (WHO), FN's fælles program om hiv og aids (UNAIDS) og FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) om covid-19 i fængsler og andre lukkede miljøer,

— der henviser til associeringsaftalen mellem EU og Egypten fra 2001, der trådte i kraft i 2004 og blev styrket ved handlingsplanen fra 2007; der henviser til prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten 2017-2020, der blev vedtaget den 25. juli 2017, til den fælles erklæring efter mødet i Associeringsrådet EU-Egypten i 2017 og til den fælles erklæring om det 6. møde i Underudvalget EU-Egypten om Politiske Spørgsmål, Menneskerettigheder og Demokrati af 23.-24. juni 2019,

— der henviser til EU's retningslinjer vedrørende dødsstraf, tortur, ytringsfrihed og menneskerettighedsforkæmpere,

— der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder (ICCPR), den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder (ICESCR), konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, konventionen om barnets rettigheder og det arabiske charter om menneskerettigheder, som alle er ratificeret af Egypten,

— der henviser til Egyptens forfatning, navnlig artikel 52 om forbud mod alle former og typer for tortur, artikel 73 om forsamlingsfrihed og artikel 93 om den bindende karakter af den internationale menneskerettighedslovgivning,

— der henviser til det afrikanske charter om menneskerettigheder og befolkningers rettigheder fra 1981, som blev ratificeret af Egypten den 20. marts 1984,

— der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne fra 1948,

([1]) Vedtagne tekster, P9_TA(2019)0043.

— der henviser til forretningsordenens artikel 144, stk. 5, og artikel 132, stk. 4,

A. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Egypten fortsat forværres, idet myndighederne intensiverer deres overgreb på civilsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere, sundhedspersonale, journalister, oppositionsmedlemmer, akademikere og advokater og fortsat brutalt og systematisk undertrykker enhver form for uenighed og derved undergraver kernerettighederne, navnlig ytringsfriheden, både online og offline, og forenings- og forsamlingsfriheden, politisk pluralisme, retten til at deltage i offentlige anliggender og retsstatsprincippet;

B. der henviser til, at tre aktivister fra det egyptiske initiativ for personlige rettigheder (EIPR), en af de sidste uafhængige menneskerettighedsorganisationer i Egypten, Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah og Mohammad Basheer, efter deres møde med 13 udenlandske ambassadører og diplomater den 3. november 2020 blev arresteret af sikkerhedsstyrkerne og anklaget for terrorisme og nationale sikkerhedsrelaterede lovovertrædelser mellem den 15. og 19. november 2020;

C. der henviser til, at aktivisterne, efter nationale og internationale udtryk for bekymring, herunder fra OHCHR, talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) og medlemsstaterne den 3. december 2020 blev løsladt mod kaution, mens anklagerne blev opretholdt; der henviser til, at en egyptisk domstol, der behandler terrorrelaterede sager, på trods af deres løsladelse den 6. december 2020 stadfæstede en anklagers afgørelse om at indefryse deres aktiver, indtil efterforskningen er gennemført;

D. der henviser til, at undertrykkelsen af EIPR begyndte i 2016, da bankkonti for tidligere EIPR-direktør og -stifter, Hossam Bahgat, blev indefrosset, og han fik forbud mod at forlade landet; der henviser til, at EIPR gør en uvurderlig indsats for at fremme personlige, politiske, borgerlige, økonomiske og sociale rettigheder og frihedsrettigheder i landet;

E. der henviser til, at EIPR's forsker i kønsrettigheder og postgraduate Erasmus-studerende ved universitetet i Bologna, Italien, Patrick George Zaki, den 7. februar 2020 blev vilkårligt anholdt i Cairos internationale lufthavn; der henviser til, at Patrick George Zaki ifølge sin advokat blev afhørt i 17 timer af Egyptens nationale sikkerhedsagentur, inden han blev overført til Mansoura, hvor han blev slået og tortureret med elektrochok; der henviser til, at Patrick George Zaki bl.a. blev anklaget for udbredelse af undergravende propaganda, tilskyndelse til protest og anstiftelse af terrorisme; der henviser til, at Patrick George Zakis varetægtsfængsling hele tiden er blevet forlænget i de seneste 10 måneder, selv om hans helbredssituation gør, at han er i særlig risiko for at blive ramt af covid-19 i Tora-fængslet; der henviser til, at Erasmus-programmet er blevet betragtet som et af de mest vellykkede initiativer til fremme af EU's kerneværdier; der henviser til, at tilbageholdelsen af Patrick George Zaki under hans stipendium i Europa udgør en trussel mod disse værdier, og at EU må gøre alt, hvad der står i dets magt, for at finde en løsning på denne sag;

F. der henviser til, at mediefriheden i Egypten har været faldende i de seneste år på grund af det begrænsede råderum for journalister; der henviser til, at journalister og deres familiemedlemmer i stigende grad forfølges og udsættes for tilbageholdelse, trusler og intimidering; der henviser til, at de egyptiske myndigheder fortsat blokerer lokale og internationale nyhedsorganisationers og menneskerettighedsorganisationers websteder;

G. der henviser til, at titusindvis af menneskerettighedsforkæmpere, herunder kvinderettighedsaktivister, LGBTI-aktivister, advokater, journalister, aktivister, fredelige modstandere og medlemmer af oppositionen fortsat er fængslet under livstruende forhold; der henviser til, at menneskerettighedsforkæmperes tvungne forsvinden er ved at blive en systematisk praksis hos de egyptiske myndigheder der henviser til, at varetægtsfængsling og forebyggende foranstaltninger anvendes for at forhindre aktivister og deres advokater i at udføre deres legitime menneskerettighedsarbejde eller i fredeligt at udøve deres grundlæggende frihedsrettigheder i Egypten;

H. der henviser til, at egyptiske civilsamfundsaktivister, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og akademikere bør kunne udføre deres legitime aktiviteter uden nogen hindring eller frygt for repressalier mod dem eller deres pårørende; der henviser til, at der foretages ulovlig digital overvågning af deres arbejde, konti på sociale medier og personlige enheder;

I. der henviser til, at den terrorbekæmpelseslovgivning, der blev indført under præsident al-Sisis styre, kritiseres af mange menneskerettighedsorganisationer for at give myndighederne et farligt stort fortolkningsomfang og misbruges til at bringe menneskerettighedsforkæmpere, deres advokater, aktivister og medlemmer af oppositionen til tavshed; der henviser til, at mistænkte i terrorsager ofte ikke får retfærdig rettergang, da de direkte henvises til militærdomstole; der henviser til, at de egyptiske myndigheder ifølge Human Rights Watch siden militærkuppet i 2013 har sat omkring 3 000 mennesker på terrorlister, dømt 3 000 personer til døden og tilbageholdt 60 000 personer;

Fredag den 18. december 2020

J. der henviser til, at Egypten ifølge civilsamfundsorganisationer har henrettet mindst 110 personer i 2020, og at 66 af disse henrettelser har fundet sted siden den 3. oktober 2020, hvilket betyder, at der er blevet henrettet flere mennesker inden for de seneste to måneder end i hele 2019; der henviser til, at mindst 39 mennesker risikerer en snarlig henrettelse; der henviser til, at disse domme angiveligt følger klart uretfærdige retssager, der er præget af tvungne »tilståelser« og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser, herunder tortur og tvungne forsvindinger; at der mangler en seriøs undersøgelse af disse handlinger og en retfærdig rettergang for ofrene, som f.eks. i tilfældet med den koptiske kristne munk Isaiah al-Maqari; der henviser til, at børn fortsat dømmes til døden; der henviser til, at artikel 122 i Egyptens lov om børn fortsat giver anledning til alvorlig bekymring, da den giver mulighed for at retsforfølge børn i masseretssager ved voksne domstole under visse omstændigheder og har ført til, at mindst 17 unge har fået dødsstraf siden 2011;

K. der henviser til, at der har været en vedvarende undtagelsestilstand i Egypten siden den 10. april 2017; der henviser til, at masseretssager fortsætter til trods for en udbredt international fordømmelse af, at de simpelthen er uegnede til at opfylde de grundlæggende folkeretlige krav om ret til retfærdig rettergang og retssag; der henviser til, at flere civile bliver retsforfulgt ved militærdomstole end nogensinde før;

L. der henviser til, at seksuel vold og chikane mod kvinder i de seneste årtier har plaget det egyptiske samfund, da overlevende ofte har fået skylden, og myndighederne ikke har gjort meget for at retsforfølge mistænkte eller for at anfægte diskriminerende normer, der ligger til grund for denne vold; der henviser til, at krænkende praksis som f.eks. jomfruelighedstest stadig er udbredt, herunder fra de egyptiske myndigheders side; der henviser til, at loven om vold mod kvinder, som har stået i stampe i det egyptiske parlament siden 2017, endnu ikke er ratificeret; der henviser til, at de eksisterende politikker og love mod kvindelig kønslemlæstelse ikke håndhæves ordentligt, og at denne praksis fortsætter; der henviser til, at kvinderettighedsforkæmpere og feministiske aktivister fortsat udsættes for undertrykkelse;

M. der henviser til, at italienske anklagere i Rom den 10. december 2020 og efter en fireårig retslig efterforskning meddelte, at de havde utvetydige beviser på, at fire egyptiske statssikkerhedsofficerer var involveret i den grove kidnapning, grove legemsbeskadigelse og mord på den italienske forskningsassistent Giulio Regeni; der henviser til, at juristerne fra den egyptiske kommission for rettigheder og frihedsrettigheder (ECRF) fortsat yder deres støtte til Regenis juridiske team i Italien, da de er de retlige repræsentanter i Egypten; der henviser til, at de egyptiske myndigheder konstant har forhindret fremskridt med hensyn til at efterforske og afsløre sandheden om kidnapningen, torturen og drabet på Giulio Regeni og den franske lærer Eric Langs død, som var blevet tilbageholdt i Kairo i 2013, hvilket forhindrede muligheden for at drage gerningsmændene til ansvar;

N. der henviser til, at EU er Egyptens største økonomiske partner og vigtigste kilde til udenlandske investeringer; der henviser til, at EU og Egypten i juni 2017 vedtog partnerskabsprioriteter, der havde til formål at styrke samarbejdet på en lang række områder, herunder inden for sikkerhed, terrorbekæmpelse og reform af retsvæsenet;

1. beklager endnu en gang og på det kraftigste de statslige myndigheders og sikkerhedsstyrkers fortsatte og intensiverede undertrykkelse af de grundlæggende rettigheder og af menneskerettighedsforkæmpere, advokater, demonstranter, journalister, bloggere, fagforeningsfolk, studerende, børn, kvinderettigheds- og ligestillingsaktivister, lesbiske, bøsser, biseksuelle, transpersoner og interseksuelle (LGBTI) personer, politiske modstandere, herunder deres familiemedlemmer, civilsamfundsorganisationer og mindretal, udelukkende som reaktion på deres udøvelse af deres grundlæggende frihedsrettigheder eller deres tilkendegivelser af uenighed i Egypten; opfordrer til en uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af alle menneskerettighedskrænkelser og til, at gerningsmændene drages til ansvar; understreger betydningen af et stærkt og velfungerende civilsamfund;

2. er forfærdet over de nylige anholdelser af de højtstående EIPR-aktivister, Gasser Abdel Razek, Karim Ennarah og Mohammad Basheer som gengældelse for deres legitime møde med europæiske diplomater i Kairo; glæder sig over deres foreløbige løsladelse, men opfordrer indtrængende myndighederne til at frafalde alle anklager mod dem, sætte en stopper for alle former for chikane og intimidering af dem og EIPR-stifter og fungerende direktør Hossam Bahgat og ophæve alle restriktive foranstaltninger, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver, der er vedtaget mod dem og EIPR; opfordrer den egyptiske regering til at sikre, at deres sag behandles på en gennemsigtig, retfærdig og hurtig måde;

3. beklager, at afgørelsen om at løslade dem ikke blev udvidet til at omfatte andre EIPR-fanger, navnlig Patrick George Zaki, hvis tilbageholdelsesordre blev forlænget med yderligere 45 dage den 6. december 2020; opfordrer til, at Patrick George Zaki løslades øjeblikkeligt og betingelsesløst og til, at alle anklager mod ham frafaldes; mener, at der er behov for en stærk, hurtig og koordineret diplomatisk reaktion fra EU på hans anholdelse og langvarige tilbageholdelse;

4. Gentager sin opfordring til øjeblikkelig og betingelsesløs løsladelse af de vilkårligt tilbageholdte og dømte for udførelsen af deres legitime og fredelige menneskerettighedsarbejde, navnlig Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Massry, Mohamed El-Baqer, Hoda Abdelmoniem, Ahmed Amasha, Islam El-Kalhy, Abdel Moneim Aboul Fotouh, Esraa Abdel Fattah, Ramy Kamel, Ibrahim Ezz El-Din, Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary, Ramy Shaath, Sanaa Seif, Solafa Magdy, Hossam al-Sayyad, Mahmoud Hussein og Kamal El-Balshy;

5. understreger, at de igangværende anholdelser og tilbageholdelser er en del af et bredere mønster med intimidering af organisationer, der forsvarer menneskerettighederne, samt voksende begrænsninger af ytringsfriheden, både online og offline, foreningsfriheden og retten til at deltage i fredelige forsamlinger i Egypten, og opfordrer til, at alle disse handlinger bringes til ophør; beklager Egyptens fortsatte brug af terrorbekæmpelseslovgivningen, den vilkårlige tilføjelse af forkæmpere på Egyptens terrorlister og varetægtsfængsling for at angribe og kriminalisere menneskerettighedsforkæmperes arbejde, hvilket er i strid med retsstatsprincippet og Egyptens forpligtelser i henhold til international menneskerettighedslovgivning; opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at ændre eller ophæve enhver form for urimelig lovgivning, navnlig landets lov om ikkestatslige organisationer (NGO'er) fra 2019 og dets antiterrorlov; opfordrer endnu en gang de egyptiske myndigheder til at afslutte sag 173/2011 (»sagen om udenlandsk finansiering«) og ophæve alle rejseforbud og indefrysning af aktiver, der er pålagt mindst 31 menneskerettighedsforkæmpere og ansatte i NGO'er på menneskerettighedsområdet i forbindelse med denne sag;

6. opfordrer de egyptiske myndigheder til at sikre, at behandlingen af alle tilbageholdte overholder de betingelser, der er fastsat i »Body of Principles for the Protection of All Persons under any form of detention or Imprisonment«, som FN's Generalforsamling vedtog i sin resolution 43/173 af 9. december 1988, om, at de, indtil de løslades, får fuld adgang til deres familier, advokater efter eget valg og passende lægebehandling, og at der gennemføres troværdige undersøgelser af alle påstande om mishandling eller tortur;

7. udtrykker sin dybe bekymring over, hvad der er sket med tilbageholdte og indsatte i overfyldte tilbageholdelsessteder under ubeskrivelige forhold under covid-19-pandemien, og opfordrer myndighederne til hurtigst muligt at lette forholdene i tilbageholdelsesstederne; opfordrer myndighederne til at give en uafhængig organisation ubegrænset adgang til højsikkerhedsfængslet Tora med henblik på at overvåge frihedsberøvelsesforholdene; fordømmer de vilkårlige anholdelser, chikane og undertrykkelse af sundhedspersonale og journalister for at tale om covid-19-situationen eller den egyptiske stats reaktion i 2020; opfordrer de egyptiske myndigheder til at ophøre med denne praksis og løslade lægepersonale, der stadig er i vilkårlig tilbageholdelse;

8. beklager stigningen i antallet af henrettelser i Egypten og forkaster anvendelsen af dødsstraf; opfordrer de egyptiske myndigheder til at indføre et moratorium for dødsstraf med henblik på at afskaffe den og til at tage alle skridt til at sikre streng overholdelse af garantier for retfærdig rettergang og alle mulige sikkerhedsforanstaltninger for at sikre en retfærdig retssag; opfordrer Egypten til omgående at løslade alle unge, der har fået dødsdomme, og ændre artikel 122 i landets lov om børn;

9. opfordrer de egyptiske myndigheder til at vedtage en omfattende lov om vold mod kvinder og en national strategi til håndhævelse af de vedtagne love mod seksuel vold; opfordrer indtrængende myndighederne til at anvende de tilgængelige FN-retningslinjer, såsom FN's håndbog om lovgivning om vold mod kvinder, til at fastlægge metoder til bekæmpelse af vold mod kvinder, herunder beskyttelse af overlevende og vidner ved hjælp af uddannede officerer og leverandører; opfordrer de egyptiske myndigheder til at indstille enhver form for forfølgelse af kvinder på grund af »moralske krænkelser« over for den kvindelige menneskerettighedsforkæmper Amal Fathy; opfordrer myndighederne til straks at sætte en stopper for anholdelsen og retsforfølgningen af medlemmer af LGBTI-samfundet eller enkeltpersoner udelukkende på grundlag af deres reelle eller opfattede seksuelle orientering, som det er tilfældet med Seif Bedour;

10. beklager de egyptiske myndigheders forsøg på at vildlede og hindre fremskridt i efterforskningen af kidnapningen, torturen og mordet i 2016 på Giulio Regeni, en italiensk forsker; beklager de egyptiske myndigheders vedholdende afvisning af at forsyne de italienske myndigheder med alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige for at muliggøre en hurtig, gennemsigtig og upartisk undersøgelse af mordet på Regeni i overensstemmelse med Egyptens internationale forpligtelser; opfordrer EU og medlemsstaterne til indtrængende at opfordre de egyptiske myndigheder til at samarbejde fuldt ud med de italienske retslige myndigheder og sætte en stopper for deres afvisning af — som det kræves i henhold til italiensk lovgivning — at sende opholdsadresser for de fire mistænkte, som de italienske anklagere i Rom har angivet, efter at efterforskningen er afsluttet, for at der formelt kan rejses tiltale imod dem under en retfærdig rettergang i Italien; advarer de egyptiske myndigheder mod gengældelse mod vidnerne eller den egyptiske kommission for rettigheder og frihedsrettigheder (ECRF) og dens advokater;

Fredag den 18. december 2020

11. udtrykker stærk politisk og menneskelig støtte til Giulio Regenis familie til deres vedholdende og værdige søgen efter sandheden; minder om, at eftersøgningen efter sandheden om kidnapning, tortur og mord på en europæisk borger ikke er op til familien alene, men at det er en absolut pligt for nationale institutioner og EU-institutioner, der kræver, at der træffes alle nødvendige diplomatiske foranstaltninger;

12. bemærker, at Egypten er en vigtig partner for Den Europæiske Union og dens medlemsstater på en lang række områder, herunder handel, sikkerhed, bekæmpelse af international terrorisme og mellemfolkelige kontakter; støtter det egyptiske folk i dets bestræbelser på at etablere et frit, stabilt, velstående, inklusivt og demokratisk land, der respekterer dets nationale og internationale lovgivning, når det drejer sig om beskyttelse og fremme af menneskerettighederne;

13. minder de egyptiske myndigheder om, at respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et væsentligt element i forbindelserne mellem EU og Egypten, og at det at give plads til civilsamfundet er en fælles forpligtelse, der er nedfældet i prioriteterne for partnerskabet mellem EU og Egypten som fastsat i den egyptiske forfatning; understreger, at ingen menneskerettighedsforkæmper bør udsættes for finansielle restriktioner, kriminalisering, rejseforbud eller kautionsforhold eller blive fængslet for deres legitime menneskerettighedsarbejde; opfordrer indtrængende NF/HR til offentligt at udtrykke bekymring over menneskerettighedssituationen i Egypten og på ethvert møde på højt plan med de egyptiske myndigheder;

14. opfordrer repræsentanter fra EU-delegationen og medlemsstaterne i Kairo til at overvære retssagerne mod egyptiske og udenlandske journalister, bloggere, fagforeningsfolk, menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister i landet og besøge dem i fængslet;

15. gentager sin opfordring til NF/HR og medlemsstaterne om at reagere på en samlet og resolut måde, også i samarbejde med andre ligesindede partnere, på overgrebene og krænkelserne af menneskerettighederne i Egypten og til at anvende alle de redskaber, de har til rådighed, for at sikre konkrete fremskridt i Egyptens menneskerettighedssituation; opfordrer navnlig indtrængende EU og dets medlemsstater til på den kommende samling i FN's Menneskerettighedsråd at gå i spidsen for at oprette en længe savnet mekanisme til overvågning og rapportering om alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i Egypten; glæder sig over Rådets vedtagelse af en global menneskerettighedssanktionsordning/EU's »Magnitskij-lov« og gentager sin opfordring til NF/HR og medlemsstaterne om at overveje målrettede restriktive foranstaltninger over for højtstående egyptiske embedsmænd, der er ansvarlige for de alvorligste krænkelser i landet;

16. gentager sin opfordring til en dybtgående og omfattende gennemgang af EU's forbindelser med Egypten; mener, at menneskerettighedssituationen i Egypten kræver en gennemgribende revision af Kommissionens budgetstøtteoperationer, og kræver, at EU's bistand begrænses til primært at støtte demokratiske aktører og civilsamfundet; opfordrer til større gennemsigtighed i forbindelse med alle former for finansiel støtte eller uddannelse, som EU, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og Den Europæiske Investeringsbank yder til Egypten; minder om, at EU og dets medlemsstater ikke må uddele priser til ledere, der er ansvarlige for krænkelser af menneskerettighederne;

17. opfordrer EU til i lyset af forhandlingerne om de nye partnerskabsprioriteter at fastsætte klare benchmarks, der gør yderligere samarbejde med Egypten til et centralt element i vores forbindelser for at opnå fremskridt med hensyn til reformer af de demokratiske institutioner, retsstatsprincippet og menneskerettighederne, og at menneskerettighedsspørgsmål integreres i alle forhandlinger med de egyptiske myndigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at sætte behovet for håndgribelige forbedringer af menneskerettighedssituationen, navnlig løsladelsen af vilkårligt tilbageholdte menneskerettighedsforkæmpere og journalister, i centrum for det næste møde i Associeringsrådet EU-Egypten; gentager, at samarbejde inden for migrationsstyring eller terrorbekæmpelse, men også geopolitiske hensyn, ikke bør ske på bekostning af det fortsatte pres for overholdelse af menneskerettighederne og ansvarliggørelse for menneskerettighedskrænkelser;

18. gentager sine nylige opfordringer til medlemsstaterne om at følge op på konklusionerne om Egypten af 21. august 2013 fra Rådet (Udenrigsanliggender) ved at bekendtgøre suspensionen af eksporttilladelser til alt udstyr, der kan anvendes til intern undertrykkelse i overensstemmelse med fælles holdning 2008/944/FUSP [2], og fordømmer medlemsstaternes vedvarende undladelse af at overholde disse forpligtelser; opfordrer medlemsstaterne til at standse al eksport af våben, overvågningsteknologi og andet sikkerhedsudstyr til Egypten, der kan lette angreb på menneskerettighedsforkæmpere og civilsamfundsaktivister, herunder på sociale medier, samt enhver anden form for intern undertrykkelse; opfordrer EU til fuldt ud at håndhæve sin eksportkontrol over for Egypten med hensyn til varer, der kan anvendes i forbindelse med undertrykkelse, tortur eller henrettelse;

[2] EUT L 335 af 13.12.2008, s. 99.

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og til Egyptens regering og parlament samt til Den Afrikanske Menneskerettighedskommission.